

JOAN FUSTER

V A M O R I R
T A N B E L L A

VALÈNCIA

A tots.

Ara us preguem per Catalunya, oh Déu!
Ni terra ni cançó: pa que més val,
ella ens entra en la carn com un foc greu
i ens força a un clar designi seminal.

Us preguem de saber restar fidels
al seu tracte de llavi, espasa i niu.
És tan pura al costat de les arrels,
idèntica a l'amor, arc d'aire viu!

Feu-nos-en privilegi durador!
Distribuïda en mots i fortitud
la tenim. Esmerceu-la Vós, Senyor!

Perquè puguem somriure en el combat,
obriu son temps, el temps que ha merescut!
Deu-li la vostra mà i la llibertat!